

Desgavell abans de la unificació

La formació del nou govern a la RDA ha donat peu a acusacions entre els polítics per presumpta col.laboració amb l'antiga policia política, la Stasi.

A més de les cues de sempre, davant de les botigues, i de les que es formen cada dia per travessar el que queda del mur, al Berlín Est es poden veure aquests dies aglomeracions davant dels bancs. És la gent que intenta obrir comptes, llibretes, les que pugui, de fins a 2.000 marcs orientals. 2.000 marcs per compte seran els únics que, segons tots els indicis, canviarà el Bundesbank –el banc nacional federal– a la paritat d'un per un: un d'oriental per un altre d'occidental quan la unitat econòmica sigui un fet. La resta, tots els marcs del l'Est que hi hagi en els comptes i que sobrepassin el màgic "2.000" es canviaran a dos per un. És per això que els ciutadans de la RDA s'afanyen a obrir molts comptes amb petites quantitats alhora que no amagen la gran decepció: Kohl els va prometre que no perdrien gens. Però aquesta promesa, el canceller de l'Oest l'havia feta en plena campanya electoral.

Cada vegada més els alemanys de l'Est temen esdevenir ciutadans de segona de la gran Alemanya que s'acosta. Es veu venir: es parla que les pensions, si bé es pagaran en marcs federals, es retallaran fins al 70 per cent del salari. I que els salaris, amb el canvi, es reduiran en un 50 per 100. Amb l'al·licient això sí, que hi haurà una paga extraordinària per Nadal.

Ja és massa tard per a frenar l'allau annexionista que ve de l'Oest. Quan ja s'han apagat les llumetes de la gran festa del retrobament, comença a emergir el balanç

Parlament de la RDA.

d'aquests cinc últims i vertiginosos mesos: una unitat que està gestionant, com en una subhasta, una classe política dèbil i insegura, petrificada per un mur intern fet de desconfiança, d'intrigues i d'acusacions de col.laboracionisme amb el passat.

Des que el pastor evangelista Reiner Eppelman, dirigent del partit Despertar Democràtic, va fer pública la carta de Honecker –"només sóc un pobre home"– en la qual reconeixia els errors del seu règim, l'acusació, la confessió i l'ombra de la sospita no han deixat de planar damunt dels polítics nouvinguts de la RDA. Es com si la carta de Honecker, sense pretendre-ho, hagués destapat la caixa dels trons. I el primer espetec el va patir precisament Despertar Democràtic.

El seu màxim dirigent i candidat a primer ministre, Wolfgang Schnurr, va haver de retirar-se de la coalició conservadora patrocinada pel canceller Kohl quatre dies abans de les eleccions. Schnurr va reconèixer que havia estat confidat de la Stasi, la policia política comunista. Després, el polític conservador va haver de ser ingressat en un hospital a causa d'un atac de cor.

L'escàndol de Schnurr no va impedir, però, que guanyessin les eleccions tot i que hi va haver una altra acusació afegida: el també pastor evangelista Hans Wilhem Ebeling, dirigent de la Unió Social Alemanya –els homòlegs de la CSU de Baviera– havia tancat les portes de la seva església als manifestants que fugien de la policia dies

abans de la caiguda del règim. Durant la campanya electoral. Gregor Gisy, president del Partit del Socialisme Democràtic –els ex-comunistes– va dir que tenia proves que la Unió Social Alemanya estava "farcida" de Stasi.

De la mateixa manera, Gisy no va dubtar a defensar l'actual primer ministre cristiano-demòcrata Lothar de Maizière –descendent dels hugonots– que també va ser acusat de confident. El que sí que és cert és que l'anterior líder de la democràcia cristiana de la RDA, Gerald Goetting, és a la presó per delictes de corrupció.

L'últim episodi de sospites va esquitxar Ibrahim Boehme, el president del Partit Socialdemòcrata. Boehme va haver de dimitir després de reconèixer que no tenia proves per a contrarestar les acusacions de col.laborador de la Stasi. Es va arribar a dir que Boehme va intentar suïcidarse.

Amb aquest panorama, molts alemanys de l'Est comencen a fer acudits i sarcasmes. Ja no saben –diuen– si s'ha d'identificar els seus diputats per les ideologies –dreta o esquerra– o pels orígens: capellans, hugonots, ex-policies, confidents. Tots plegats amb la missió de liquidar, a preu de baratill, un estat artificial. Uns homes de la majoria dels quals ni se sentirà parlar d'aquí a uns mesos, quan la unitat serà un fet. Si no és que John Le Carré en vol recuperar alguns com a personatges d'una gran novel·la d'intriga.

Llibert Ferri